

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 3 ՅՈՒՆԻՍ, 2013

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՂՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն Կբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա Կիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՏՈՍ 103

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՍԷՐԸ

Օրհնէ Տէրը, ո՛վ իմ անձս,
օրհնարանէ անոր սուրբ անունը, ո՛վ իմ էութիւնս ամբողջ:
Օրհնարանէ Տէրը, ո՛վ իմ անձս,
եւ մի՛ մոռնար անոր բոլոր պարգեւները:
Ան է որ կը փաւէ բոլոր մեղքերդ,
կը բժշկէ բոլոր հիւանդութիւններդ:
Ան է որ կեանքդ կը փրկէ կորուստէն,
եւ իր սիրովն ու գթութեամբը կը պարուրէ քեզ:
Ան է որ բարիքներով կը լեցնէ քու կեանքդ,
այնպէս՝ որ միշտ երիտասարդ մնաս, արծիւներուն պէս:

ՇԱՐԱԿԱՆ - ԱՂՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխահիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա,
Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

ԱՂՈԹՔ

Կ՛օրհնենք քեզ, ո՛վ Տէր Աստուած մեր փրկիչը,
որ միշտ մեզի հետ ես եւ բնաւ չես լքեր անոնք՝
որոնք հաւատքով եւ ճշմարտութեամբ օգնութեան կը կանչեն քեզ:
Կ՛աղաչենք եւ կը խնդրենք, Տէ՛ր,
ճամբորդակի՛ց եղիր ծառաներուդ,
քու վերակացութեամբդ զանոնք խաղաղութեան մէջ պահելով.
Եւ դո՛ւն առաջնորդէ մեզ, մեր Տիրոջ՝ Յիսուս Քրիստոսի միացածներս,
որպէսզի խաղաղութեամբ եւ խնդութեամբ վերատին հասնինք մեր տուները:
Անո՛ր կը վայելեն փառքը, իշխանութիւնն ու պատիւը,
այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից: Ամէն:

ԱՍՏՈՒԿԾ ԱԲՐԱՄԸ ԿԸ ԿԱՆՉԷ (12:1-9)

Մեղքի պարճառով մարդը դուրս դրուեցաւ Դրախարէն, այլ խօսքով՝ Աստուծոյ ներկայութենէն: Եւ սակայն, Աստուած երբեք չլքեց մարդը, այլ միշտ հեքապնդեց, որպէսզի մարդը ետ վերադառնայ Աստուծոյ, այն րեղը ուր էր եւ ուր պէտք է որ ըլլայ:

Ահա այս իսկ պարճառով, 12 գլուխը կը սկսի անձի մը պարմութեամբ՝ Աբրահամ: Աբրահամի պարմութիւնով կը սկսի հոգեւոր ճանապարհորդութիւնը, Աստուծոյ հետ քալելու եւ վերադառնալու առ Աստուած:

Աստուծոյ հետ քալելու եւ դէպի Աստուած վերադառնալու նախապայմանը՝ «Քու երկրէդ, քու ազգականներէդ ու քու հօրդ փունէն զնայ այն երկիրը, որ ես քեզի ցոյց պիտի տամ»: Այս խօսքերը կը յիշեցնեն Քրիստոսի խօսքերը՝ «հետեւէ ինձի»: Ուրեմն, Աստուծոյ հետ քալելու եւ վերադառնալու Աստուծոյ պէտք է հրաժարիլ մեղքէն ու չարէն, որպէսզի չխաղարուի մարդու հաւաքքը:

Ահա այս պարմութեան մէջ Աբրահամ կը դառնայ հաւաքքի ախոյեան, որովհետեւ հետեւեցաւ Աստուծոյ խօսքին ամբողջական վարահութեամբ, այլապէս ի՞նչ զիտեր այն երկրի մասին, որ պիտի երթար: Բայց Աբրահամ առաջնորդուեցաւ Ս. Հոգիով, եւ ոչ մարդկային կամքին համաձայն: Հեքաքրքրականօրէն, Աստուած զիտէ մարդու դրուածքն ու կառուցուածքը, կը քննէ անոր ողն ու ծուծը: Այս իսկ պարճառով Աստուած տեսաւ Աբրահամին մէջ այդ հաւաքքը, ինչպէս Պօղոս Առաքեալի պարագային:

Միւս կողմէ, Աբրահամ նաեւ կը ներկայանայ որպէս մարդու միտքը, այն միտքը որուն Ադամ հետեւեցաւ, առիթ տալով իր ցանկութիւններուն, իսկ Աբրահամ կը հետեւի առաքինութեան, անոր համար ալ Աբրահամ կոչուեցաւ «հայր»:

ԱԲՐԱՄ ԵԳԻՊՏՈՍԻ ՄԷՋ (12:10-20)

Սովը կը խորհրդանշէ Աստուծոյ խօսքին պակասը, ինչպէս պիտի ըսէ Դաւիթ Սաղմոս 63:1:

Եգիպտոսը խորհրդանիշ է մարմնի ցանկութիւններուն, չարին: Բայց այս բոլորը ժամանակաւոր են:

Աբրամի կարարածը, որպէս Սարան իր քոյրը եւ ոչ իր կինը, բառացիօրէն կը դիտուի որպէս հնարամտութիւն, մինչ հոգեւոր իմաստով՝ Սարա կը ներկայացնէ մարդու առաքինութիւնը, որպէս ոչ իր սեփականութիւնը, որպէսզի անով նախանձը չբրքրէ դիմացինին: Այս բոլորէն ետք Փարաւոնին հաբուցումը Աբրամին անոր խոնարհութեան:

Այս պարմութիւնը մեզի կը փոխանցէ հետեւեալ ճշմարտութիւնը:

1. Նախ մեր այս երկրաւոր կեանքը առաւել եւս կացութիւնները որուն մէջն ենք ժամանակաւոր են: Մենք պանդուխտներ ենք այս երկրի վրայ:
2. Յաճախ երբ րեղ մը կ'երթանք հոն պանդխտանալու յարուկ նպարակով մը, որպէսզի այնպեղ Աստուած գործէ: Ինչպէս օրինակ Դանիէլի եւ իր ընկերներուն պարագան, Բաբելոն չգացին իրենց մեղքին պարճառով, այլ գացին օգնելու այնպեղ գերի տարուող ժողովուրդին: Ինչպէս նաեւ Յովսէփի պարագան:
3. Սարային գեղեցկութիւնը, որպէս մարդու առաքինութիւնը, որ խորքին մէջ մարդու գեղեցկութիւնն է ու պէտք է ըլլայ, ոչ արտաքին այլ՝ ներքին, հոգեւոր: Ահա այսպեղ մեզի կը սորվեցնէ, որ բաժինն է որ մեզ կը հեքաքրքրէ արտաքին գեղեցկութիւնը, որ ցանկութեան արտայայտութիւնն է, թէ ներքին՝ որ մարդու առաքինութիւնն է:
4. Այս հաբուածը նաեւ կը սորվեցնէ եւ ցոյց կու տայ, թէ ինչպէս Աստուածավախութիւնը կը կասեցնէ բարկութեան կրակը:
5. Նաեւ ցոյց կու տայ Աստուծոյ նախախնամութիւնը, թէ ինչպէս Աստուած կը պահէ մարդս կորուստէ:
6. Տակաւին, փորձութեան պահութեան համբերութեան արդիւնքն ու պտուղը:
7. Ի վերջոյ, իրարու նկարմամբ սիրոյ արտայայտութիւնը՝ Աբրամի ու Սարայի: